

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่คือการเกิดที่ลูกได้ตายขณะที่มีชีวิต ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ลูกได้ลูก รางวัลล็อตเตอรี่ที่ใหญ่มาดั่งนั้น คงอยู่ในความสุขที่ไร้ขีดจำกัด
- คำถาม:** สิ่งใดที่ลูกควรบอกตนเองเพื่อที่จะจบสิ้นความวิตกกังวลทั้งหมดและหยุดความโกรธของลูก?
- คำตอบ:** “นั่นคือลูกของพระเจ้า ฉันต้องกลับมาอ่อนหวานเช่นเดียวกับพ่อ เช่นที่บาบาอธิบายในวิธีที่อ่อนหวานและไม่ได้โกรธเคือง ในทำนองเดียวกัน ฉันต้องอ่อนหวานอย่างมากกับผู้อื่นและไม่กลายเป็นเช่นน้ำเกลือ เพราะฉันเข้าใจว่าทุกวินาทีที่ผ่านไปคือบทบาทของละคร ดังนั้น จะมีสิ่งใดให้วิตกกังวลเล่า?” พุดคุยกับตนเองในวิธีนี้และความวิตกกังวลของลูกจะจบสิ้นลงและความโกรธของลูกจะหายไป
- เพลง:** นี่คือการดูใบไม้ผลิเป็นเวลาที่จะสนุกสนานและลิ้มโลก

โอมซานติ เพลงนี้เกี่ยวกับความสุขของลูกๆ ของพระเจ้า ลูกจะไม่สามารถที่จะร้องเพลงของความสุขเช่นนั้นในยุคทองเป็นเวลานี้ที่ลูกได้รับสมบัติที่มีค่า ล็อตเตอรี่นี้คือล็อตเตอรี่ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เมื่อผู้คนถูกรางวัลล็อตเตอรี่พวกเขามีความสุขอย่างมาก ด้วยการถูกล็อตเตอรี่นี้ลูกมีประสบการณ์ของความสุขของสวรรค์ชาติแล้วชาติเล่า นี่คือการเกิดที่ลูกได้ตายขณะที่มีชีวิต หากลูกไม่ได้ตายขณะที่มีชีวิต นี่ไม่สามารถเป็นชาติเกิดของการตายขณะที่มีชีวิตของลูก พรอทของความสุขของลูกไม่สามารถขึ้นสูงจนกว่าลูกได้ตายขณะที่มีชีวิต นั่นคือจนกว่าลูกจะทำให้พ่อเป็นของลูก ดังนั้น ลูกไม่สามารถได้รับมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจนกว่าจะถึงเวลานั้น ผู้ที่เป็นของพ่อและผู้ที่ถูกจำทำนได้รับการจดจำจากพ่อด้วยเช่นกัน ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า ลูกมีความซาบซึ้งว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกและพรจากพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ผู้ทำบัดดีก็เร่ร่อนไปในหนทางของบัดดี พวกเขาหาวิธีการมากมายมาเพื่อให้ที่จะพยายามพบกับพ่อ พวกเขาศึกษาพระเวทย์ คัมภีร์และนิตยสาร ฯลฯ มากมาย อย่างไรก็ตาม แต่ละวันที่ผ่านไป โลกเฝ้าแต่มีความทุกข์มากขึ้น โลกต้องกลับมามีประธาน นี่คือการต้นไม้ของหนาม เจ้าแห่งหนามมาและเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ หนามได้กลับมาใหญ่โตมากและทึบดำอย่างแรงมาก หนามเหล่านั้นได้รับชื่อที่ต่างกันมากมาย หนามเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พ่ออธิบายว่า: นี่คือการแห่งหนาม พวกเขาเฝ้าแต่ทำร้ายกันและกัน ภายในครัวเรือน มีลูกที่ไม่มีค่าเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! พวกเขาเป็นเหตุของความทุกข์อย่างมากต่อพ่อแม่ของเขา ไม่ใช่ทุกคนเป็นเช่นเดียวกัน มนุษย์ไม่รู้ว่าเป็นใครที่เป็นเหตุของความทุกข์มากที่สุด พ่อพูดว่า: เหล่ากูรูได้ทำลายคำสรรเสริญของพระเจ้า ในขณะที่พวกเราสรรเสริญท่านอย่างมาก ท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่มีค่าอย่างสูงสุด รูปภาพของชีวิตนั้นดีมาก แต่มีผู้คนมากมายที่ไม่ยอมรับว่าชีวิตคือจุดแห่งแสง เพราะว่าพวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดคือสิ่งเดียวกัน ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง ดวงวิญญาณหนึ่งอยู่ในกึ่งกลางหน้าผาก และดังนั้นรูปของพระเจ้าจะใหญ่กว่านั้นได้อย่างไร? นักปราชญ์มากมายหัวเราะเยาะบราห์มากูมารีและพูดว่ารูปของพระเจ้าไม่สามารถเป็นเช่นนั้น ท่านเป็นแสงที่เผาไหม้ตลอดกาลหรือพูดว่าท่านสว่างยิ่งกว่าพระอาทิตย์พันดวง ในความเป็นจริงสิ่งนั้นผิด เพียงพ่อตัวท่านเองเท่านั้นที่สามารถบอกคำสรรเสริญที่ถูกต้องของท่านแก่ลูก ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ โลกนี้เป็นเช่นต้นไม้กลับหัว ไม่มีผู้ใดในยุคทองและยุคเงินจดจำท่าน ผู้คนจดจำพระเจ้าเมื่อพวกเขาไม่มีความสุข พวกเขาพูดว่า: โอ้พระเจ้า! โอ้พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้โปรดมีเมตตา! ไม่มีผู้ใดในยุคทองและยุคเงินที่ร้องขอความเมตตา พวกเขาเป็นสิ่งสร้างใหม่ของผู้สร้าง คำสรรเสริญของพ่อไร้ขีดจำกัด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ อย่างแน่นอนที่ท่านต้องเคยให้ความรู้ ท่านคือสัจจะ ผู้มีชีวิตและตัวของความปิติ เป็นดวงวิญญาณที่มีชีวิตที่เข้าถึงความรู้ ตัวอย่างเช่น เมื่อดวงวิญญาณจากร่างของเขา เขานำสันสการของความรู้ไปกับเขา เมื่อเขากลายเป็นเด็ก เขายังคงมีสันสการเหล่านั้น แต่เพราะว่าอวัยวะของปากนั้นเล็ก เขาจึงไม่สามารถพูดได้ เมื่ออวัยวะของเขาเติบโต ดวงวิญญาณได้รับการดูแลให้จดจำและความทรงจำก็กลับคืนมา เด็กเล็กๆ จดจำคัมภีร์ ฯลฯ ด้วยเช่นกัน นั่นเป็นเพราะสันสการจากชาติเกิดที่แล้วของเขา เวลานี้พ่อกำลังให้มรดกของความรู้ของเราแก่เรา ท่านมีความรู้ของทั้งโลกเพราะท่านคือเมล็ด เราไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเมล็ด อย่างแน่นอนที่เมล็ดของต้นไม้ไม่มีความรู้ อยู่ในในของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของต้นไม้ นั่น พ่อพูดด้วยตนเองว่า: พ่อคือเมล็ดของโลก เมล็ดของต้นไม้นี้อยู่เบื้องบน พ่อคือผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต เป็นตัวของความปิติและมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกด้วยเช่นกัน ท่านจะมีความรู้อื่นใด? จะเป็นความรู้ของคัมภีร์หรือ? ผู้คนมากมายมีสิ่งนั้น อย่างแน่นอนที่พระเจ้าจะมีบางสิ่งใหม่ บางสิ่งที่ไม่มีนักปราชญ์และบุคคลอื่นๆ จะรู้ ถามใครๆ ว่า: ต้นไม้โลกปรากฏขึ้นมาอย่างไร

? ต้นไม้ได้รับการหล่อเลี้ยงอย่างไร? ช่วงชีวิตของต้นไม้ยาวนานเพียงไรและต้นไม้ถูกทำลายอย่างไร? ต้นไม้เติบโตขึ้นอย่างไร? ไม่มีผู้ใดจะสามารถอธิบายสิ่งใดเหล่านี้ จากคัมภีร์ทั้งหมด ก็ตะเท่านั้นที่เป็นเพชรพลอย ที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆ ของกิตะ หากพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดแม้กระทั่งหลังจากอ่านกิตะ พวกเขาจะให้ประโยชน์ด้วยการศึกษาคัมภีร์อื่นใดได้อย่างไร? มรดกได้รับผ่านกิตะ เวลานี้พออธิบายความลับของทั้งละคร พอเปลี่ยนสติปัญญาของลูกจากสติปัญญาที่เป็นหินให้สูงส่ง และทำให้ลูกเป็นเจ้าของความสูงส่ง เวลานี้ทุกคนมีสติปัญญาที่เป็นหินเช่นที่ว่าเวลานี้พวกเขาคือเจ้าของหิน อย่างไรก็ตาม พวกเขาให้สมญาที่ใหญ่โตแก่ตนเองและคิดว่าตนเองมีสติปัญญาที่สูงส่ง พออธิบายว่า: คำสรรเสริญของพ่อที่พิเศษไม่เหมือนใครมากที่สุด พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความปิติและมหาสมุทรแห่งความสุข เหล่าเทพไม่สามารถได้รับการสรรเสริญในวิธีนี้ ผู้ทำบักดีไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพและพูดว่า: ท่านเต็มไปด้วยคุณธรรมที่สูงส่ง ทั้งหมด บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์เต็ม 16 องค์ ลูกเข้าใจว่าคำสรรเสริญนั้นเป็นของพ่อผู้เดียวเท่านั้น เวลานี้สติปัญญาของลูกเต็มไปด้วยความรู้ของผู้ที่ถูกวาดภาพไว้ในวัดได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มของเขายังไง ดังนั้น ในเวลานี้ลูกมีความสุขมากเพียงไร? ก่อนหน้านั้น ลูกไม่ได้คิดในวิธีนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา สติปัญญาของลูกได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง พออธิบายแก่ลูกๆ ว่า: กลับมาอ่อนหวานอย่างมากกับกันและกัน อย่าได้เป็นน้ำเกลือ บาบา เคยโกรธกับผู้ใดหรือไม่? ท่านอธิบายด้วยกิริยาที่อ่อนหวานอย่างยิ่ง แม้กระทั่ง 1 วินาทีที่ผ่านไปก็สามารถกล่าวได้ว่าเป็น บทบาทของละคร จะมีสิ่งใดต้องกังวลในสิ่งนั้นเล่า? จงอธิบายแก่ตนเองในวิธีนี้ ลูกๆ ของพระเจ้าก็ไม่ยิ่งหย่อน ลูกสามารถเข้าใจว่าอย่างแน่นอนที่ลูกๆ ของพระเจ้าต้องอาศัยอยู่กับพระเจ้า พระเจ้าไม่มีตัวตนและดังนั้นลูกของท่านต้องไม่มีตัวตนด้วย ลูกๆ เดียวกันเหล่านั้นมาที่นี้และนำเครื่องแต่งกายมาใช้เพื่อเล่นบทบาทของเขา มนุษย์ในสวรรค์เป็นของศาสนาเทพ หากลูกเคยคิดคำนวณว่าแต่ละคนใช้ชาติเกิดมากมายเพียงใด ลูกจะต้องทบทวนตัวเองอย่างมาก! อย่างไรก็ตามเป็นที่เข้าใจว่าจำนวนของชาติเกิดลดลงตามเวลาที่พวกเขา มา ก่อนหน้านั้นลูกเคยเชื่อว่ามนุษย์กลายเป็นแมวและสุนัข นั้นมีความแตกต่างราวกับกลางวันและกลางคืนในสติปัญญาของลูกระหว่างช่วงเวลานั้นและในเวลานี้ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องถูกเข้าถึง สิ่งนี้มีการอธิบายในสาระว่าวจรของ 84 ชาติเกิดจบสิ้นลงในเวลานี้ เวลานี้ลูกต้องละร่างที่สกปรกของลูก ร่างกายของทุกคนนั้นเก่า เลื่อมและดโมประธาน ขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากร่างกาย เหตุใดลูกจึงควรจดจำร่างเก่าของลูกเล่า? ในเวลานี้จดจำร่างใหม่ที่ลูกจะได้รับในยุคทอง ลูกจะเข้าไปสู่ยุคทองผ่านดินแดนของการหลุดพ้น เมื่อเราไปยังดินแดนของการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนอื่นจะไปยังดินแดนของการหลุดพ้น สิ่งนี้เป็นที่รู้ว่าเป็นเสียงร้องแห่งชัยชนะ หลังจากเสียงร้องแห่งความทุกข์ จะมีเสียงร้องแห่งชัยชนะ ผู้คนมากมายจะตาย และดังนั้นบางสิ่งต้องเป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนั้น จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติ ไม่ใช่ว่าลำพังมหาสมุทรจะทำลายดินแดนทั้งหมด ทุกสิ่งต้องจบสิ้น อย่างไรก็ตาม บาร์ตดินแดนที่ไม่สูญสลายยังคงอยู่ เพราะว่าบาร์ตเป็นสถานที่เกิดของชีพบบา ดินแดนนี้กลายเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสแก่ทุกคน แต่มนุษย์ไม่รู้สิ่งนี้ การไม่รู้สำหรับพวกเขาถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกไม่รู้สิ่งใดเช่นกัน พออธิบายนัยยะสำคัญทั้งหมดของผู้สร้างและสิ่งสร้างของท่าน นั่นคือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกมนุษย์ ฤๅษีและมุนีได้กล่าวว่าไม่มีที่สิ้นสุดสำหรับสิ่งนั้น พวกเขาไม่เข้าใจว่ากิเลสทั้ง 5 คือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ของทั้งโลก ชาวบาร์ตเฝ้าแต่เฝาราวนปีแล้วปีเล่า แต่พวกเขาไม่รู้จักราวนเพราะราวนไม่ใช่ทั้งวัตถุและจิตวิญญาณ กิเลสไม่มีรูปใดๆเลย นี่เป็นเมื่อบุคคลเริ่มมีการกระทำเท่านั้นที่เป็นที่เข้าใจว่าเขามีวิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาหรือความโกรธ นั้นมีสภาพที่สูงสุด กลางๆและต่ำสุดในกิเลสเช่นกัน บางคนมีความซาบซึ้งที่ดโมประธานของตัณหาหรือความโกรธ บางคนมีสภาพที่ราโจของความซาบซึ้งและบางคนมีสภาพที่สโตของความซาบซึ้ง บางคนแม้กระทั่งถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิด พวกเขาคิดว่าเป็นสิ่งที่ยุ่งยากมากเกินไปที่จะเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือน บุคคลเช่นนั้นเป็นที่รู้ว่าเป็นผู้ที่ดีที่สุดในท่ามกลางชานาสาชี ผู้ที่ถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิดได้รับการพิจารณาว่าดี นี่เป็นสิ่งที่ดียิ่งสำหรับรัฐบาลเพราะประชากรไม่ได้เพิ่มขึ้น พวกเขาได้รับพลังของความบริสุทธิ์ สิ่งนี้แผ่ตัวอย่างยิ่ง ชันยาสาชียุ่อย่างบริสุทธิ์ เด็กเล็กๆ อยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน และผู้ที่อยู่ในสภาพปลดเกษียณของเขาก็อยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วย ดังนั้นพลังของความบริสุทธิ์เฝ้าแต่ได้รับ พวกเขายังคงมีกฎว่าเด็กๆ ควรจะอยู่อย่างบริสุทธิ์จนกระทั่งถึงวัยหนึ่ง พวกเขาได้รับพลังจากสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ลูกบริสุทธิ์ในวิธีที่สโตประธาน ลูกทำสัญญากับพ่อในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ลูกคือผู้ที่ก่อตั้งยุคทอง ผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์คือผู้ที่กลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ต่างลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามของเขา นี่คือการครอบครองของพระเจ้า เมื่อทุกวงจรถูกอยู่กับพระเจ้าและแล้วลูกก็ใช้ชาติเกิดมากมายในสกุลเทพ ชาติเกิดเดียวนี้มีค่าเหลือประมาณ สกุลนี้ของพระเจ้าคือสกุลที่สูงสุด สกุลบราห์มินสูงส่ง คือจก จากสกุลที่ต่ำที่สุด พวกเราได้กลายเป็นผู้ที่ เป็นของสกุลบราห์มินที่สูงที่สุด เพียงเมื่อชีพบบาสร้างบราห์มาเท่านั้นที่ท่านสามารถสร้างบราห์มิน ผู้ที่อยู่ในงานรับใช้ของบาบามีประสบการณ์ของความสุขอ่างใหญ่หลวง พวกเราได้กลายเป็นลูกของพระเจ้าและกำลังทำตามศรัทธาของพระเจ้า ลูกประกาศชื่อเสียงของท่านผ่านพฤติกรรมของลูก บาบาพูดว่า: ผู้อื่นคือผู้ที่มีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจ ในขณะที่ลูกกำลังกลาย

เป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เมื่อลูกกลับมาเพียบพร้อม พฤติกรรมของลูกจะกลับมาดีมาก บาบ่าจะพูดว่า: ลูกคือผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ผู้ที่มีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน มีผู้ที่ถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิดด้วยเช่นกัน นี่เป็นสิ่งที่ดีมากที่ชั้นยาสซียู้อย่างบริสุทธิ์ แต่พวกเขาไม่สามารถประทานครีวใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ผู้ใด หากกูรูจะสามารถประทานครีวใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ดวงวิญญาณ พวกเขาจะพาดวงวิญญาณเหล่านั้นกลับไปกับพวกเขา อย่างไรก็ตาม กูรูจากไปและทิ้งดวงวิญญาณเหล่านั้นไว้ ที่นี้ พ่อพูดว่า: พ่อจะพาลูกกลับไปกับพ่อ พ่อได้มาเพื่อที่จะพาลูกกลับไปกับพ่อ พวกเขาไม่สามารถพาลูกไป พวกเขาเองกลับชาติมาเกิดกับผู้ครองเรือน และแล้วเนื่องจากสันสการ์ของเขา พวกเขาก็ไปและอาศัยอยู่ในชุมชนของชั้นยาสซียู้อีก นามและรูปของเขาเฝ้าแต่เปลี่ยนไปในทุกชาติเกิด เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพในยุคทองตามความเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ ที่นั้นลูกจะไม่รู้ว่าลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของลูกอย่างไร ลูกเข้าใจในเวลานี้ว่าความพยายามใดก็ตามที่ลูกทำในวงจรที่แล้ว ลูกจะทำเช่นเดียวกันในเวลานี้ ลูกๆ บางคนเคยได้รับนิมิตด้วยเช่นกันว่าการแต่งงานเกิดขึ้นที่นั่นอย่างไร ที่นั่นจะมีสวนป่าและสวนดอกไม้ที่ใหญ่โต เวลานี้มีผู้คนหลายล้านในบาร์ด ที่นั่นจะมีเพียงไม่กี่แสนเท่านั้น ที่นั่นจะไม่มีอาคารสูงที่มีจำนวนชั้นมากมาย สิ่งเหล่านี้คงอยู่ในเวลานี้เพราะไม่มีที่ว่าง ที่นั่นจะไม่หนาวมาก ที่นั่นจะไม่มีร่องรอยของความทุกข์ใด จะไม่มีความร้อนอย่างมากที่ผู้คนจะต้องขึ้นไปบนภูเขา ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ ในเวลานี้ ผู้คนกำลังอาศัยอยู่ในป่าของหนาม มากเท่าที่พวกเขาปรารถนาความสุขมากเท่าใด ความทุกข์ของเขาก็เพิ่มพูนขึ้นมากตามนั้น ในเวลานี้จะมีความทุกข์อย่างใหญ่หลวง เมื่อสงครามประทุ แม่น้ำของเลือดจะไหลนอง อังชะ มูรลีนี้ได้พูดไว้เบื้องหน้าลูกๆ ทั้งหมด อันดับ 1 คือการรับฟังเป็นการส่วนตัว; อันดับ 2 คือการรับฟังผ่านเทปและอันดับ 3 คืออ่านมูรลี ดังนั้นนี่คือสโตประธาน สโตและราโจ นั้นไม่สามารถมีสภาพที่ดีโมสำหรับสิ่งนี้ นี่เป็นสิ่งที่ลูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ในเทป อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ประกาศชื่อเสียงของพ่อผ่านพฤติกรรมและคุณธรรมที่สูงส่งของลูก ขจัดข้อบกพร่องที่เป็นเช่นปีศาจ
2. อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างเก่าที่เสื่อมโทรมของลูก จดจำร่างใหม่ของยุคทองของลูกและให้การช่วยเหลือที่แผ่ทั่วด้วยการอยู่อย่างบริสุทธิ์

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นชีวิตที่สูงที่สุดผู้ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตสูงสุด และรับประโยชน์จากทุกการกำหนดและกฎเกณฑ์ของพ่อ มีคำกล่าวว่า: มากเท่ากับที่มีกฎเกณฑ์ ก็จะมีคุณประโยชน์มากตามนั้น ดังนั้น อย่าก้าวห่างออกไปจากข้อบังคับใดๆ ตั้งแต่อดีตเวลาที่ได้มีการสร้างขึ้น ศึกษาเล่าเรียน อดทนเวลา งานรับใช้ ตารางเวลาอะไรก็ตามที่ได้สร้างขึ้น แม้ว่าจิตใจของลูกไม่สามารถเพ่งรวมไปที่สิ่งนั้น อย่าได้พลาดสิ่งใดของตารางเวลา ผู้ทำบดดีทำตามระเบียบวินัยอย่างแนบแน่นและไปวัดอย่างแนบแน่น แม้ว่าพวกเขาไม่รู้สึกรับชอบก็ตาม ลูก ตัวลูกเองคือผู้สร้างกฎ ดังนั้น เฝ้าแต่ทำตามทุกๆ ระเบียบวินัยและจากประสบการณ์นี้ ลูกจะกลายเป็นผู้มีชีวิตสูงสุดผู้ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตสูงสุด

คติพจน์: คุณธรรมทั้งหมดจะเฝ้าแต่มาหาผู้ที่มีคุณธรรมพิเศษของความพอใจโดยอัตโนมัติ

*** โอม ขานติ ***